

ningen al even onvoldoende gebleken als die te 's-Hertogenbosch. De heer DEKNATEL geeft toe, dat ten aanzien van één patiënt verschil van gevoelen kan bestaan ten aanzien van de vraag waar hij behoort: in gevangenis of krankzinnigengesticht. Die gestichtsartsen, die een voldoende tijd met crimineele krankzinnigen en krankzinnige crimineelen in aanraking zijn geweest, zullen me toestemmen, dat een dergelijke „patiënt” — over wien twijfel door een gevangenis-arts wordt toegestaan ten aanzien van de plaats waar hij verpleegd moet worden — niet behoort in een krankzinnigengesticht en zolang een bijzondere strafgevangenis een dergelijken lijder naar een krankzinnigengesticht moet zenden, is dat een bewijs, dat we er met die bijzondere gevangenis nog niet zijn waar we wezen moeten.

„Wanneer wij bedenken, hoe de toestand voor enkele jaren te Medemblik was (wij kennen dien uit de meesterlijke beschrijving van dr. KAT), dan kan men gerust zeggen, dat het resultaat zeer bevredigend kan genoemd worden”. Aldus staat in de laatste alinea bldz. 163. Mij ontgaat geheel het logisch verband tusschen het eerste en het laatste deel van dezen zin. Sedert wanneer maakt men een vergelijking tusschen een gevangenis en een krankzinnigengesticht? Hoe een toestand in het Rijkskrankzinnigengesticht (de beschrijving van dr. KAT dateert van 1906) aangevoerd kan worden om daarmee het „zeer bevredigende” van het in 1912 in de bijzondere strafgevangenis te Scheveningen bereikte resultaat te bevestigen, is mij niet duidelijk. Als tegenstelling tusschen de slechte resultaten in Medemblik en het zeer bevredigend resultaat in Scheveningen, moet de aanhaling van dr. KAT's beschrijving zekerlijk de „oordeelkundige behandeling in een daartoe geschikte omgeving” in een des te schitterender licht stellen. Of die ervaring van slechts één jaar den heer DEKNATEL recht geeft tot het aanslaan van een jubeltoon, ik betwijfel het. Laat mij ten slotte nog mededeelen, dat het artikel van dr. KAT al zeer weinig met de bijzondere strafgevangenis te Scheveningen te maken had en dat daarin gewezen werd op de moeilijkheden, die men ondervindt als de verpleging van „Medemblikkers” plaats moet hebben in een overvuld en ongeschikt gesticht. Ik kan dr. DEKNATEL de verzekering geven, dat die moeilijkheden verminderten, zoodra voor enkele jaren door overplaatsingen naar andere krankzinnigengestichten de overbevolking in Medemblik niet meer in die vroegere mate bestond en dat de opening van de bijzondere strafgevangenis te Scheveningen daarop niet den geringsten invloed heeft uitgeoefend.

Medemblik, 26 Juli 1913.

J. M. REITSEMA.

BRIEFWISSELING.

INTERNATIONAAL GENEESKUNDIG CONGRES TE LONDEN
6—12 AUGUSTUS.

Het Nederlandsch nationaal comité voor het internationaal geneeskundig congres heeft gedurende de congresweek de beschikking over een lokaal in de *Royal school of Art*.

De Nederlandsche deelnemers aan het congres worden verzocht dit lokaal als hun tehuis te beschouwen. Zij zullen er te allen tijde welkom zijn.

P. K. PEL.

H. BURGER.